

Sygn. akt IV P 638/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała-Kozioł

Protokolant: Grzegorz Łado

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2022 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: **S. H.**

przeciwko: **(...) we W.**

o wynagrodzenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) we W. na rzecz powoda S. H. kwotę 5.647,36 zł (pięć tysięcy sześćset czterdzieści siedem złotych i 36/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 216,60 zł od dnia 1.12.2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1676,56 zł od dnia 1.01.2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.849,16 zł od dnia 1.02.2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.323,60 zł od dnia 1.03.2019 r.; do dnia zapłaty,

tytułem wynagrodzenia;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 310,50 zł tytułem części kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej w zakresie, w jakim powód przegrał sprawę;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia kwotę 906,39 zł tytułem części kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

V. pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

VI. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 7.469,16 zł.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 sierpnia 2020r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu), ostatecznie sprecyzowanym w piśmie procesowym z dnia 20 grudnia 2021r. (k. 149) **powód S. H.** wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) z siedzibą we W. kwoty 7.307,52 zł brutto, na którą składają się:

- 1) kwota 1.543,43 zł tytułem ryczałtu za używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, z czego:
- 372,31 zł za grudzień 2018r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 31 grudnia 2018r.;
 - 585,06 zł za styczeń 2019r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 31 stycznia 2019r.;
 - 585,06 zł luty 2019r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 28 lutego 2019r.;

2) kwota 5.765,09 zł tytułem prowizji, z czego:

- 216,60 zł za listopad 2018r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 listopada 2018r.;
- 1.849,16 zł za grudzień 2018r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 31 grudnia 2018r.;
- 1.849,16 zł za styczeń 2019r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 31 stycznia 2019r.;
- 1.849,16 zł za luty 2019r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 28 lutego 2019r.

Powód domagał się również zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych (k. 4-5).

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej od dnia 24 maja 2006r. do dnia 28 lutego 2019r. na stanowisku prezesa zarządu. Dalej wskazał, że poza wynagrodzeniem zasadniczym miał określoną w umowie tzw. premię uznaniową oraz ryczałt za używanie samochodu prywatnego dla celów służbowych w średniej kwocie 518,58 zł. Powód wyjaśnił, że w dniu 20 listopada 2018r. został odwołany z funkcji prezesa zarządu, w konsekwencji czego wypowiedziano mu stosunek pracy z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Następnie podniósł, że w okresie od końca listopada 2018r. do lutego 2019r. strona pozwana nie wypłaciła mu ryczałtu za korzystanie z samochodu prywatnego oraz należnej mu premii, stanowiącej de facto prowizję od dodatkowej działalności spółdzielni, jaką było zarządzanie nieruchomościami innych wspólnot mieszkaniowych.

W odpowiedzi na pozew **strona pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą we W.** domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa (k. 57-60).

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie strona pozwana w pierwszej kolejności zaprzeczyła, aby uzyskała w okresie wypowiedzenia powoda dochody umożliwiające przyznanie premii uznaniowej z tytułu dochodów za zarządzanie nieruchomościami obcymi, zastrzeżonej w umowie o pracę z dnia 30 grudnia 2015r. Następnie podała, że w listopadzie 2018r. osiągnęła dochód z tytułu zarządzania nieruchomościami obcymi w kwocie 4.208,61 zł, więc powód otrzymał premię wynoszącą 828,50 zł. W kolejnych miesiącach strona pozwana nie osiągała już dochodów z tego tytułu, więc nie mogła wypłacić premii uznaniowej powodowi. Odnosząc się natomiast do żądania zapłaty ryczałtu za korzystanie z samochodu osobowego do celów służbowych strona pozwana wskazała, że od dnia 20 listopada 2018r. powód przebywał na urlopie wypoczynkowym, a po jego wykorzystaniu został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy. Tym samym powód nie korzystał z prywatnego pojazdu do celów służbowych i roszczenie o zapłatę ryczałtu z tego tytułu jest całkowicie pozbawione podstaw.

Sąd ustalił następując stan faktyczny:

Powód S. H. był zatrudniony u strony pozwanej w (...) we W. począwszy od dnia 18 lipca 2005r., początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 30 czerwca 2006r., a od dnia 1 lipca 2006r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, przez cały okres na stanowisku prezesa zarządu – kierownika spółdzielni, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Począwszy od dnia 1 stycznia 2016r. wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło 5.620 zł brutto miesięcznie.

Wynagrodzenie za pracę strona pozwana wypłacała w ostatnim dniu roboczym miesiąca za przepracowany miesiąc.

Dowód: akta osobowe powoda, w szczególności:

- umowa o pracę na czas określony z dn. 18.07.2005r.;
- umowa o pracę na czas nieokreślony z dn. 24.05.2006r. (także k. 6);
- informacja o podstawowych warunkach pracy z dn. 24.05.2006r.
- aneks do umowy o pracę z dn. 30.12.2015r. (także k. 7);

wydruk z KRS strony pozwanej (k. 63-66);

Strona pozwana zawarła z powodem w dniu 18 lipca 2005r. umowę w przedmiocie używania pojazdu prywatnego do celów służbowych.

Zgodnie z § 4 ust. 1 i 2 umowy strona pozwana przyznała powodowi miesięczny limit kilometrów na jazdy lokalne w wysokości 700 km przy przepracowaniu całego miesiąca, za który zwrot będzie następował w formie ryczałtu, po złożeniu przez powoda pisemnego oświadczenia o używaniu pojazdu do celów służbowych w danym miesiącu.

W toku zatrudnienia powód co miesiąc otrzymywał ww. ryczałt, który był pomniejszany o dni jego usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

Dowód: umowa w sprawie używania pojazdu do celów służbowych z dn. 18.07.2005r. (w aktach osobowych powoda oraz k. 8);

wyjaśnienia powoda (k. 134v.-135);

zeznania świadka D. A. (k. 164v.-165).

Mocą aneksu do umowy o pracę z dnia 30 grudnia 2015r. strony zmieniły warunki wynagradzania i ustaliły, że począwszy od stycznia 2016r. dodatkowy składnik wynagrodzenia nazwany premią uznaniową z tytułu zarządzania nieruchomościami obcymi na zlecenie w wysokości 25 % od zysku operacyjnego osiągniętego przez spółdzielnię z tego tytułu będzie naliczany i wypłacany w cyklu miesięcznym wraz z wynagrodzeniem zasadniczym.

Przez zysk operacyjny rozumieć należało różnicę między przychodami strony pozwanej z tytułu zarządzania nieruchomościami obcymi a kosztami ponoszonymi przez nią w związku z powierzeniem (...) prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) w wysokości 6.339,26 zł netto miesięcznie.

Dowód: aneks do umowy o pracę z dn. 30.12.2015r. (akta osobowe powoda oraz k. 7);

zestawienie faktur za okres listopad 2018r.-luty 2019r. (k. 85);

umowa o administrowanie nieruchomością wspólną z dn. 28.11.2018r. (k. 86-92);

zeznania świadka D. A. (k. 164v.-165);

W dniu 16 listopada 2018r. odbyło się posiedzenie rady nadzorczej strony pozwanej, podczas której zapadła uchwała nr 1/11/2018 w przedmiocie odwołania powoda z funkcji prezesa zarządu i rozwiązania z nim umowy o pracę z zastosowaniem okresu wypowiedzenia, z jednoczesnym odsunięciem go od wykonywania pracy z dniem wręczenia wypowiedzenia.

W związku z powyższym, w dniu 21 listopada 2018r. rada nadzorcza strony pozwanej złożyła powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 28 lutego

2019. jako przyczynę wskazując odwołanie z funkcji prezesa zarządu. Powód został zobowiązany do wykorzystania całego pozostałego urlopu wypoczynkowego, a po jego wykorzystaniu zwolniony z obowiązku świadczenia pracy.

Dowód: akta osobowe powoda, w szczególności:

- oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z dn. 20.11.2018r. (także k. 11 i 67);
- świadectwo pracy powoda z dn. 28.02.2019r.;

protokół posiedzenia RN strony pozwanej z dn. 16.11.2018r. (k. 9-10);

W dniu 28 listopada 2018r. powód przedłożył stronie pozwanej oświadczenia o używaniu własnego samochodu osobowego do celów służbowych w miesiącach listopadzie i grudniu 2018r., natomiast w dniu 3 grudnia 2018r. oświadczenia dot. miesięcy stycznia i lutego 2019r.

Dowód: akta osobowe powoda, w szczególności:

- oświadczenie z dn. 28.11.2018r. za listopad 2018r.;
- oświadczenie z dn. 28.11.2018r. za grudzień 2018r.;
- oświadczenie z dn. 03.12.2018r. za styczeń 2019r.;
- oświadczenie z dn. 03.12.2018r. za luty 2019r.;

Od grudnia 2018r. strona pozwana nie odnotowywała zysku z tytułu zarządzania nieruchomościami obcymi, albowiem zrezygnowała z osobistego zarządzania niektórymi nieruchomościami i powierzyła te czynności podmiotowi zewnętrznemu E..

Dowód: wyjaśnienia powoda (k. 134v.-135, 164);

wyjaśnienia stawającej za stronę pozwaną A. K. (k. 135);

wyjaśnienia stawającej za stronę pozwaną E. B. (k. 135v.-136);

W dniu 30 listopada 2018r. strona pozwana wypłaciła powodowi wynagrodzenie zasadnicze, premię w kwocie 1.159,86 zł brutto oraz ryczałt za korzystanie z samochodu prywatnego do celów służbowych w kwocie 398,90 zł brutto.

Pismem z dnia 3 grudnia 2018r. skierowanym do pozwanego pracodawcy powód wnioskował o wyjaśnienie zaniżonej kwoty wynagrodzenia za miesiąc listopad 2018r. W odpowiedzi strona pozwana wyjaśniła, że łączna wartość prowizji powoda za miesiąc listopad wyniosła 1.159,86 zł brutto i taka też kwota została powodowi wypłacona.

Dowód: akta osobowe powoda, w szczególności:

- pismo powoda z dn. 03.12.2018r. (także k. 12);
- pismo strony pozwanej z dn. 10.12.2018r. (także k. 13);

wezwanie do zapłaty z dn. 03.12.2018r. (k. 14);

potwierdzenie przelewu z dn. 30.11.2018r. (k. 73);

lista płac za listopad 2018r. (k. 77);

indywidualna lista wynagrodzenia powoda za listopad 2018r. (k. 78);

wyjaśnienia powoda (k. 134v.-135, 164);

Za miesiące grudzień 2018r. i styczeń strona pozwana wypłacała powodowi wyłącznie wynagrodzenie zasadnicze wynikające z umowy o pracę tj. 5.620 zł brutto za każdy miesiąc. W lutym 2019r. powód poza wynagrodzeniem zasadniczym otrzymał od pracodawcy ekwiwalent za urlop wypoczynkowy w kwocie 1.576,80 zł brutto oraz wynagrodzenie urlopowe w kwocie 1.372,48 zł brutto.

Dowód: akta osobowe powoda, w szczególności:

- indywidualna lista wynagrodzenia powoda za grudzień 2018r. (także k. 79);

- indywidualna lista wynagrodzenia powoda za styczeń 2019r. (także k. 80);

- indywidualna lista wynagrodzenia powoda za luty 2019r. (także k. 81);

potwierdzenie przelewu z dn. 28.01.2019r. (k. 71);

potwierdzenie przelewu z dn. 27.12.2018r. (k. 72);

lista płac za luty 2019r. (k. 74);

lista płac za styczeń 2019r. (k. 75);

lista płac za grudzień 2018r. (k. 76);

W dniu 15 stycznia 2019r. powód skierował do strony pozwanej wezwanie do zapłaty skorygowanego wynagrodzenia za listopad i grudzień 2018r. poprzez naliczenia pełnej premii od zysku za zarządzanie nieruchomościami obcymi.

Z kolei pismem z dnia 11 marca 2019r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty wyrównania wynagrodzenia z dodatkami za okres listopad 2018r. – luty 2019r., wskazując, że pracodawca błędnie wyliczył należne mu wynagrodzenie urlopowe przyjmując do jego wyliczenia osiągnięte przez powoda wynagrodzenie w 3 ostatnich miesiący pracy licząc od listopada 2018r., choć wedle przepisów powinien uwzględnić 12 miesięcy pracy licząc od października 2018r. Nadto podniósł, że ryczał za użytkowanie samochodu prywatnego do celów służbowych był de facto - według ustaleń z radą nadzorczą – uzupełnieniem jego wynagrodzenia netto i winien być traktowany jako stały składnik wynagrodzenia, niepomnieszany o wykorzystany przez powoda urlop wypoczynkowy.

W odpowiedzi z dnia 26 kwietnia 2019r. strona pozwana wskazała, że powodowi nie przysługuje ryczał za używanie pojazdu prywatnego do celów służbowych, skoro umowa na podstawie której go wypłacano została rozwiązana z dniem 22 listopada 2019r. Z kolei wynagrodzenie dotyczące prowizji zostało ujęte w umowie o pracę jako premia uznaniowa, zatem nie jest to wynagrodzenie powodowi należne.

Dowód: akta osobowe powoda, w szczególności:

- wezwanie do zapłaty z dn. 11.03.2019r. (także k. 16);

- pismo strony pozwanej z dn. 26.04.2019r.;

wezwanie do zapłaty z dn. 15.01.2019r. (k. 15);

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy z ostatnich 12 miesięcy pracy wynosi 7.469,16 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie o zarobkach powoda (k.68)

W okresie wypowiedzenia powodowi przysługiwało wynagrodzenie ze składników zmiennych („premia uznaniowa” przewidziana w aneksie do umowy o pracę) w łącznej wysokości 5.647,36 zł, z czego:

- 705,92 zł za okres od dnia 21 listopada 2018r. do dnia 30 listopada 2018r.;

- 1.676,56 zł za grudzień 2018r.;

- 1.941,28 zł za styczeń 2019r.;

- 1.323,60 zł za luty 2019r.

Dowód: karta wynagrodzeń powoda za lata 2018-2019 (k. 82-84);

opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości (k. 167-171).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie wymienionych w uzasadnieniu dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na przedłożonych przez stronę pozwaną aktach osobowych powoda. Jedynie przedłożone przez stronę pozwaną faktury (k. 93-120) zostały przez Sąd pominięte, albowiem nie zawierały one informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Strony nie kwestionowały, że strona pozwana od grudnia 2018r. powierzyła zarządzanie obcymi nieruchomościami podmiotowi zewnętrznemu. Ponadto, ponieważ za okres zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy pracodawca ma obowiązek wypłacić wynagrodzenie wyliczone na zasadach analogicznych jak w przypadku wynagrodzenia urlopowego, zatem bez znaczenia jest to, czy w okresie po złożeniu powodowi wypowiedzenia zyski strony pozwanej związane z zarządzaniem nieruchomościami obcymi się zmniejszyły i o ile.

Uzupełniając Sąd uwzględnił zeznania świadka D. A., które ocenił jako jasne i rzeczowe, a przez to w pełni wiarygodne, zwłaszcza, że w dużej mierze stanowiły potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Sąd pominął natomiast dowód z przesłuchania świadka G. C., mając na względzie, iż okoliczność, jaką miała potwierdzić była nieistotna z punktu widzenia rozstrzygnięcia, jak również spóźniona. Nie uszło uwadze Sądu, że dopiero w toku drugiego przesłuchania powód wskazał, że ryczałt miał stanowić uzupełnienie jego wynagrodzenia. Mając to na uwadze Sąd uznał, że argumenty powoda w tym zakresie stanowią jedynie element jego strategii procesowej, nakierowanej na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia w sprawie i nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd miał na względzie także wyjaśnienia stron, które zasadniczo uznał za wiarygodne. Sąd odmówił wiarygodności twierdzeniom powoda w zakresie, w jakim powód twierdził, jakoby otrzymywany przez niego ryczałt za korzystanie z pojazdu prywatnego do celów służbowych stanowił de facto część wynagrodzenia zasadniczego powoda. Zdaniem powoda pozwany pracodawca dodatkowe wynagrodzenie przewidział w formie rzeczowego ryczałtu celem uniknięcia opodatkowania. Powód przyznał, że piastowane przez niego stanowisko wiązało się z wyjazdami, wobec czego argumentacja powoda w tym zakresie nie zasługiwała na uwzględnienie, nie została również potwierdzona przez świadka D. A. i stronę pozwaną.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że powodowi nie należał się ryczałt za korzystanie z pojazdu prywatnego do celów służbowych za okres od dnia 21 listopada 2018r. do dnia 28 lutego 2019r.

Już w treści umowy z dnia 18 lipca 2005r. w przedmiocie używania pojazdu prywatnego do celów służbowych strony postanowiły, że limit kilometrów na jazdy lokalne jest przyznany w wysokości 700 km przy przepracowaniu całego miesiąca, a więc a contrario jeśli powód przepracowałby połowę miesiąca, wówczas limit i w konsekwencji ryczałt uległby odpowiedniemu zmniejszeniu. Sam powód podczas składania wyjaśnień przyznał, że ryczałt był pomniejszany o dni jego usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

Stosownie do § 7 umowy z dnia 18 lipca 2005r. w sprawach nieuregulowanych niniejszą umową zastosowania mają odpowiednie przepisy podatkowe, kodeksu cywilnego i inne właściwe przepisy.

Kwestię używania prywatnych pojazdów do celów służbowych reguluje art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 180 z późn. zm.), wedle którego na podstawie umów cywilnoprawnych mogą być używane, do celów służbowych, samochody osobowe, motocykle i motorowery niebędące własnością pracodawcy.

Bardziej szczegółowo zagadnienie precyzuje rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27, poz. 271 z późn. zm.). Stosownie do § 4 rzeczonego rozporządzenia zwrot kosztów używania pojazdów do celów służbowych następuje w formie miesięcznego ryczałtu obliczonego jako iloczyn stawki za 1 kilometr przebiegu, o której mowa w § 2, i miesięcznego limitu przebiegu kilometrów na jazdy lokalne, o którym mowa w § 3, po złożeniu przez pracownika pisemnego oświadczenia o używaniu przez niego pojazdu do celów służbowych w danym miesiącu. Oświadczenie to powinno zawierać dane dotyczące pojazdu (pojemność silnika, marka, numer rejestracyjny) oraz określać ilość dni nieobecności pracownika w miejscu pracy w danym miesiącu z powodu choroby, urlopu, podróży służbowej lub innej nieobecności, a także ilość dni, w których pracownik nie dysponował pojazdem do celów służbowych.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że kwotę ryczałtu zmniejsza się o jedną dwudziestą drugą za każdy roboczy dzień nieobecności pracownika w miejscu pracy z powodu choroby, urlopu, podróży służbowej trwającej co najmniej 8 godzin lub innej nieobecności oraz za każdy dzień roboczy, w którym pracownik nie dysponował pojazdem do celów służbowych.

W okresie wypowiedzenia powód przebywał na urlopie wypoczynkowym, a następnie został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Nie wykonywał więc w tym okresie obowiązków służbowych i tym samym nie mógł używać samochodu prywatnego do celów służbowych. Przyznanie powodowi tego świadczenia za okres wypowiedzenia stałoby w sprzeczności z celem i funkcją ryczałtu. Świadczenie to stanowi bowiem wyłącznie zwrot kosztów jakie pracownik ponosi w związku z udostępnieniem swojego samochodu dla potrzeb pracodawcy przy wykonywaniu zadań służbowych związanych z pełnioną funkcją.

Kolejno powód domagał się również zasądzenia na swoją rzecz kwoty 5.765,09 zł tytułem prowizji za miesiące listopad 2018r. - luty 2019r.

Strona pozwana wskazywała, że świadczenie, którego domaga się powód stanowiło w istocie premię uznaniową i wobec jej nieprzyznania powód nie miał roszczenia o jej wypłatę. Nadto, pracodawca wskazywał, że w okresie grudzień 2018r. – luty 2019r. nie osiągnął zysku operacyjnego z tytułu zarządzania nieruchomościami obcymi na zlecenie, wobec czego odpadła zasadnicza przesłanka do wypłaty premii.

W pierwszej kolejności rację przyznać należy powodowi, że omawiane świadczenie stanowiło w istocie rodzaj premii regulaminowej (z zysku), nie zaś premię uznaniową.

Zgodnie z art. 105 k.p. pracownikom, którzy przez wzorowe wypełnianie swoich obowiązków, przejawianie inicjatywy w pracy i podnoszenie jej wydajności oraz jakości przyczyniają się szczególnie do wykonywania zadań zakładu, mogą być przyznawane nagrody i wyróżnienia. Nagrodę taką w praktyce stanowi premia uznaniowa, której przyznanie zależy od swobodnego uznania pracodawcy. Żadne regulacje prawne nie nakładają na pracodawcę obowiązku jej wypłacania, co nierozdzielnie wiąże się w zasadzie z brakiem możliwości sądowego dochodzenia roszczeń z tytułu takiej premii. Premii uznaniowej można dochodzić na drodze sądowej dopiero wówczas, gdy pracodawca podjął już decyzję o wypłacie premii w konkretnej wysokości (co najczęściej znajduje wyraz w odpowiednim zapisie na liście płac), a jedynie nie wywiązał się z zapłaty przyznanej kwoty lub gdy pracodawca wadliwie korzysta ze swojego uznania w odniesieniu do przyznania pracownikowi nagrody.

Należy także zauważyć, że o charakterze prawnym świadczenia nie przesądza nazwa nadana mu odpowiednim regulaminem. W myśl zgodnych poglądów doktryny i utrwalonego orzecznictwa sądowego, jeżeli uzyskanie prawa do danego świadczenia zostało uzależnione od warunków określonych w sposób na tyle konkretny, by ich spełnienie było sprawdzalne i poddawało się kontroli, to wówczas mamy do czynienia z premią w znaczeniu prawnym, mimo nazwania świadczenia premią uznaniową względnie nagrodą (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1983 r., sygn. akt III PZP 25/83, Legalis) i odwrotnie gdy przyznanie premii pozostawione zostało swobodnemu uznaniu podmiotu zatrudniającego (brak sprawdzalnych i możliwych do kontroli kryteriów), świadczenie ma charakter nagrody, choćby nazwane zostało premią (por. wyrok SA w Szczecinie z 22.02.2018 r., III APa 18/17, LEX nr 2504691).

W omawianej sprawie strony zgodnie ustaliły, że premia będzie wypłacana w wysokości 25 % od zysku osiągniętego przez stronę pozwaną z tytułu zarządzania nieruchomościami obcymi na zlecenie, co oznacza, że jedyną przesłanką do jego przyznania (w dodatku mierzalną i obiektywną) było osiągnięcie zysku – nadwyżki osiągniętych z tego tytułu przychodów nad poniesionymi na ten cel kosztami.

Abstrahując od powyższego podkreślenia wymaga, że strony były zgodne co do tego, że od grudnia 2018r. strona pozwana nie osiągała zysku z tytułu zarządzania nieruchomościami obcymi na zlecenie. Istotnym w sprawie jest jednak, że w okresie wypowiedzenia powód pracy nie wykonywał, tylko przebywał na urlopie wypoczynkowym, a następnie był zwolniony z obowiązku świadczenia pracy, a więc za okres ten należy mu się wynagrodzenie urlopowe oraz wynagrodzenie liczone jak przy ustalaniu wynagrodzenia urlopowego.

Wedle § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 927) przy ustalaniu wynagrodzenia za okres zwolnienia pracownika z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia (art. 36² Kodeksu pracy) stosuje się zasady obowiązujące przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop.

Kwestie zmiennych składników wynagrodzenia w okresie urlopu rozstrzyga art. 172 k.p., zgodnie z którym za czas urlopu pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, jakie by otrzymał, gdyby w tym czasie pracował. Zmienne składniki wynagrodzenia mogą być obliczane na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu 3 miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu; w przypadkach znacznego wahania wysokości wynagrodzenia okres ten może być przedłużony do 12 miesięcy.

Wedle zaś § 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz. U. Nr 2, poz. 14 z późn. zm.) wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy, z wyłączeniem:

- 1) jednorazowych lub nieperiodycznych wypłat za spełnienie określonego zadania bądź za określone osiągnięcie,
- 2) wynagrodzenia za czas gotowości do pracy oraz za czas nie zawinionego przez pracownika przestoju,
- 3) gratyfikacji (nagród) jubileuszowych,
- 4) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego, a także za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
- 5) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy,
- 6) dodatkowego wynagrodzenia radcy prawnego z tytułu zastępstwa sądowego,
- 7) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną,

- 8) kwoty wyrównania do wynagrodzenia za pracę do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę,
 - 9) nagród z zakładowego funduszu nagród, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, należności przysługujących z tytułu udziału w zysku lub w nadwyżce bilansowej,
 - 10) odpraw emerytalnych lub rentowych albo innych odpraw pieniężnych,
 - 11) wynagrodzenia i odszkodowania przysługującego w razie rozwiązania stosunku pracy
- stosując zasady określone w § 7-11.

Premia regulaminowa czy też prowizja nie mieszczą się w ww. katalogu, zatem podlegają uwzględnieniu jako składnik zmienny przy obliczeniu należnego powodowi wynagrodzenia.

Stosownie do § 8 ust. 1-2 cytowanego rozporządzenia składniki wynagrodzenia przysługujące za okresy nie dłuższe niż jeden miesiąc, z wyjątkiem określonych w § 7, uwzględnia się przy ustalaniu wynagrodzenia urlopowego w łącznej wysokości wypłaconej pracownikowi w okresie 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu. W przypadkach znacznego wahanía wysokości składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, składniki te mogą być uwzględnione przy ustalaniu wynagrodzenia urlopowego w łącznej wysokości wypłaconej pracownikowi w okresie nie przekraczającym 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu.

Mając na względzie, że obliczenie należnego powodowi wynagrodzenia wymagało wiadomości specjalnych z zakresu rachunkowości, Sąd postanowił skorzystać z dowodu z opinii biegłego z zakresu finansów i rachunkowości na okoliczność ustalenia należnego a niewypłaconego wynagrodzenia powoda za pracę za okres od listopada 2018r. do lutego 2019r. z podziałem na miesiące.

Biegły sądowy mgr M. P. w treści opinii wyliczył, że należne powodowi niewypłacone wynagrodzenie w okresie nieświadczenia pracy przez powoda przysługujące ze składników zmiennych, a więc premii wynosi 5.647,36 zł brutto, z czego:

- 705,92 zł za listopad 2018r.;
- 1.676,56 zł za grudzień 2018r.;
- 1.941,28 zł za styczeń 2019r.;
- 1.323,60 zł za luty 2019r.

Biegły sądowy wskazał przy tym, iż wysokość premii powoda w grudniu 2017r. w stosunku do premii w lipcu 2018r. była niższa o przeszło 22%, którą to różnicę należy uznać za znaczne wahanie i wobec tego przyjąć do wyliczeń okres poprzedzający zwolnienie powoda z wykonywania pracy liczący 12 miesięcy.

Mając na względzie, że żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do ww. opinii, a nadto była ona jasna, kompleksowa i wyczerpująca Sąd w pełni podzielił stanowisko w niej wyrażone i przyjął je za własne.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Odnosząc się do kwestii odsetek wskazać należy, że Sąd Najwyższy w wyroku z 26.02.1975 r., I PR 31/75, OSNC 1975/12, poz. 176, LEX nr 12330, orzekł, że w przypadkach niewypłacania wynagrodzenia za pracę w ustalonym

terminie pracownik może żądać odsetek ustawowych, chociażby nie poniósł z tego powodu żadnej szkody, a opóźnienie było następstwem okoliczności, za które pracodawca nie ponosi odpowiedzialności.

Stosownie do art. 85 § 2 k.p., wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego. Ze względu na charakter wynagrodzenia urlopowego czy też wynagrodzenia przysługującego w okresie nieświadczenia pracy (które choć nie stanowi wynagrodzenia sensu stricto, jest świadczeniem gwarancyjnym je zastępującym) stosuje się do niego przepisy dotyczące wynagrodzeń za pracę, w tym np. przepisy działu trzeciego rozdziału II k.p. „Ochrona wynagrodzenia za pracę”, chyba że co innego wynika z przepisów szczególnych.

Jak wynikało z informacji o podstawowych warunkach zatrudnienia powoda z dnia 24 maja 2006r. strona pozwana wynagrodzenie za pracę wypłacała w ostatnim dniu roboczym miesiąca za przepracowany miesiąc.

Z opóźnieniem mamy jednak do czynienia dopiero z dniem następującym po ww. dacie. Powód dochodził odsetek od wynagrodzenia za dane miesiące od ostatniego dnia roboczego miesiąca, wobec czego Sąd był zmuszony do oddalenia powództwa w zakresie tego jednego dnia i przyznał odsetki każdorazowo od pierwszego dnia kolejnego miesiąca.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od strony pozwanej (...) z siedzibą we W. na rzecz powoda S. H. kwotę 5.647,36 zł brutto tytułem wynagrodzenia ze składników zmiennych za okres nieświadczenia pracy Powód domagał się odsetek liczonych w sposób następujący:

- od kwoty 216,60 zł za listopad 2018r. - od dnia 30 listopada 2018r.,
- od kwoty 1.849,16 zł za grudzień 2018r. - od dnia 31 grudnia 2018r.,
- od kwoty 1.849,16 zł za styczeń 2019r. - od dnia 31 stycznia 2019r.,
- od kwoty 1.849,16 zł za luty 2019r. - od dnia 28 lutego 2019r.

Z opinii biegłego wynikało, że odsetki mogłyby być przyznane powodowi:

- od kwoty 705,92 zł od dnia 1 grudnia 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.676,56 zł od dnia 1 stycznia 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.941,28 zł od dnia 1 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.323,60 zł od dnia 1 marca 2019r. do dnia zapłaty.

Mając na uwadze, że powód nie doprecyzował swojego żądania odsetkowego, Sąd nie może zaś zasądzać ponad żądanie, Sąd zasądził ostatecznie na rzecz powoda następujące odsetki ustawowe za opóźnienie:

- od kwoty 216,60 zł od dnia 1 grudnia 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.676,56 zł od dnia 1 stycznia 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.849,16 zł od dnia 1 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.323,60 zł od dnia 1 marca 2019r. do dnia zapłaty,

o czym orzekł **w punkcie I sentencji wyroku.**

W pozostałym zakresie, tj. co do kwoty przewyższającej zasądzone wynagrodzenie (117,73 zł), kwoty odsetek ustawowych za opóźnienie oraz ryczałtu za korzystania z samochodu prywatnego do celów służbowych Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł **w punkcie II sentencji wyroku.**

Strona pozwana wygrała sprawę w 23 %, poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego wyniosły 1350 zł, Sąd zasądził zatem od powoda na rzecz pozwanej kwotę 310,50 zł tytułem kosztów sądowych w zakresie, w jakim powód przegrał sprawę, o czym orzeczono **w punkcie III sentencji wyroku.**

Strona pozwana przegrała sprawę w 77%, wobec czego na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 755 z późn. zm.) w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd **w punkcie IV sentencji wyroku** nakazał jej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 906,39 zł, na którą składały się: 308 zł tytułem części opłaty od pozwu ustalonej wedle art. art. 13 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, od której powód był ustawowo zwolniony oraz 598,38 zł tytułem kosztów opinii biegłego sądowego z zakresu finansów i rachunkowości tymczasowo poniesionych przez tut. Sąd (art. 83 ww. ustawy).

W punkcie V sentencji wyroku Sąd zaliczył pozostałe koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż powód jako pracownik był zwolniony od obowiązku ich poniesienia, z mocy art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2019r., poz. 785 t.j.).

Mając na względzie brzmienie art. 477² § 1 k.p. Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 7469,16 zł, o czym orzekł **w punkcie VI sentencji wyroku.**

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.